

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Dos nous diaques al servei de la nostra Església diocesana

El quart diumenge de Pasqua, conegut com a diumenge del Bon Pastor, l'Església ens convida a pregar perquè no manquin vocacions sacerdotals i religioses a les comunitats cristianes. És la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions, promoguda per la Santa Seu que enguany té com a lema «Impulsats per l'Esperit: "Sóc aquí, envieu-me"», perquè el papa Francesc ha volgut centrar-la en la dimensió missionera de la vocació cristiana.

Hi ha una expressió que darrerament se sent sovint: «Hivern vocacional». És cert que la manca de vocacions sacerdotals i religioses als països de l'Europa occidental és cada vegada més preocupant, encara que al mateix temps a d'altres indrets del món es dona una gran florida. En aquesta carta no hi ha prou espai per analitzar-ne les causes, però m'agradaria assenyalar que ens trobem en un moment històric de profundes transformacions. Segons l'escriptor Alvin Toffler dels Estats Units, ens trobem en la *tercera onada*, la de la revolució tecnològica, un procés de canvis semblant a les revolucions agrícola i industrial. Assenyala que aquesta nova civilització porta amb ella uns nous estils de vida, unes noves formes de treballar i de relacionar-se, unes noves maneres en l'economia i la política i, en definitiva, una nova forma de pensar i de viure. Considera que aquesta revolució tecnològica és l'estructuració creativa més profunda de tots els temps, com una síntesi a gran escala de la història de la humanitat.

7 maig 2017

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i Jornada de Vocacions Natives

Impulsats per l'Esperit:
"Sóc aquí, envieu-me"

DMP ORGANIZACIÓ MUNDIAL PER LES VOCACIONS
COMFER
COMUNION EPISCOPAL ESPANOLA

Doncs bé, en aquest nou context que es va produint no podem quedar paralyzats pel desconcert. Ens cal seguir enlirant la mirada, reafirmar-nos en una concepció integral de l'ésser humà que es converteix en bona notícia: l'ésser humà ha estat creat a imatge i semblança de Déu i cridat a desenvolupar totes les capacitats i potencialitats que ha rebut. Els avenços de la ciència i de la tècnica no són un problema per al creient, al contrari, són la realització del manament que l'home rep del Creador tal com ho re-

cull el llibre del Gènesi: créixer, multiplicar-se i perfeccionar l'obra de la creació. El problema es presenta quan els avenços tècnics ens porten a l'oblit de Déu i a la despreocupació per les qüestions fonamentals sobre l'origen i el destí transcendent de l'ésser humà. El problema consisteix en substituir Déu per la riquesa, el confort, el progrés, la tecnologia, amb la consegüent pèrdua de sentit, amb el buit existencial.

Tornem, però, a la pregària per les vocacions. El Sant Pare ens recorda en el seu missatge que Jesús camina amb nosaltres. I aquesta és la nostra font de confiança davant els dubtes i interrogants personals o davant la duresa de la situació actual que podria portar-nos al desànim. La contemplació de Jesús Ressuscitat, que camina al costat dels deixebles d'Emaús, ens ajuda a fer reviure la confiança. També ens conforta la paràbola de la llavor que creix silenciosament gràcies a l'obra incessant de Déu. Jesús fa germinar la llavor del Regne que, tot i ser petita, invisible i potser insignificant segueix creixent sense que el sembrador sàpiga com (cf. Mc 4,26-27). Per això hem de treballar en la Pastoral Vocacional amb esperança i demanar al Senyor noves vocacions al sacerdot i a la vida consagrada. Demanem al Senyor que ens doni sacerdots i religiosos entregats, que siguin un signe viu del seu amor misericordiós. Donem gràcies a Déu, també, perquè diumenge vinent ordenaré dos nous diaques al servei de la nostra diòcesi: Víctor Galindo i Carlos Valenciano.

ENTREVISTA

Viquipèdia

MIQUEL CODOLAR

La Viquipèdia és una enciclopèdia de contingut lliure que tothom pot millorar. La versió en català va ser la tercera a crear-se i la segona a tenir articles. Ara té 539.097 articles i 1.600 usuaris que, voluntàriament, l'enriqueixen. El periodista Miquel Codolar hi participa des de fa quatre anys i ha creat uns 3.000 articles, molts de temàtica religiosa.

Quin sentit té fer articles a la Viquipèdia?

És un voluntariat del coneixement. M'entriqueix a mi, perquè aprenc molt fent la necessària recerca prèvia i intercanviant punts de vista amb altres usuaris. Però sobretot es tracta de posar a l'abast de tothom les bases de la nostra cultura, on els elements cristians tenen molta rellevància. També escric per donar a conèixer injustícies com la crisi dels refugiats, atemptats contra el medi ambient, guerres silenciades o lluites poc escoltades d'activistes a favor dels drets humans.

Per què et vas començar a aficionar, i especialment sobre religió?

Tothom hauria de conèixer millor les bases de la nostra identitat, on la fe cristiana ha tingut i segueix tenint un paper tan important. A l'escola es treballa per transmetre aquests coneixements, però internet també hi juga un paper important. Per això penso que dedicar temps a posar a l'abast de tothom el coneixement és una bona contribució a la societat.

Quins van ser els teus primers articles?

Un dels primers que vaig refer va ser el de Jesús de Natzaret, a qui tots els cristians volem imitar. Em va semblar un article molt millorable, i em vaig ajudar de la versió anglesa. Després de la votació dels editors i de les millores que em van suggerir va esdevenir article de qualitat. I com a article nou de temàtica religiosa: el de la beatificació dels màrtirs de la guerra civil, la més nombrosa de la història de l'Església.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Donem gràcies al bon Déu

Entre Dilluns i Dijous Sant, totes les Esglésies diocesanes celebren la Misa Crismal. En aquesta celebració, que presideix el bisbe diocesà, es beneeixen els olis que es fan servir des de la Pasqua i durant tot l'any litúrgic per administrar diversos sagraments: el dels malalts i el dels catecúmens; el Crisma que s'utilitza per als baptismes, les confirmacions i les ordenacions presbiterals i episcopals i, també, les dedicacions de les esglésies. S'apleguen quasi tots els preveres de la diòcesi que renoven conjuntament les promeses sacerdotals, fetes el dia de la seva ordenació. També és costum celebrar, en acabar la missa, els aniversaris d'ordenació sacerdotal dels qui compleixen vint-i-cinc i cinquanta anys de ministeri.

En una d'aquestes celebracions, un dels sacerdots que celebraven aniversari adreçà unes paraules, en nom dels seus companys, a tots els qui s'aplegaven a la catedral. «Donem immenses gràcies a Déu i, alhora, demanem perdó per les nostres mancances i errors a l'hora de ser uns bons pastors, ja que hem pogut fer patir persones amb les nostres dèries i intransigències... També demanem perdó pels nostres pecats d'omissió, pels talents que, per mandra i dificultats nostres, no hem

fet servir per al bé del ramat encomanat. En tot això hem comptat amb la infinita misericòrdia de Déu i la comprensió i bona voluntat de la gent sencilla de les nostres comunitats i els estem agraïts. Totes aquestes coses també ens han ajudat a madurar com a persones [...]. I, en aquesta última etapa de la meua vida, la sort del papa Francesc, que s'ha posat al davant i camina amb l'alegria i frescor de l'Esperit de Jesús i amb un llenguatge nou i entenedor... que sempre anima i ens ajuda a ser millors pastors [...]. Si mires cap enrere descobreixes que en la vida tot és gràcia, tot és do. I tot això ve de la mà de Déu, en el qual "vivim i existim". Per tant, juntament amb tots vosaltres, donem gràcies al bon Déu.»

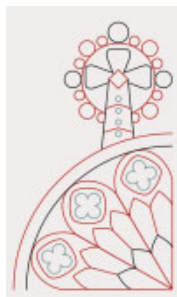
Paraules d'agraïment després d'exercir a la comunitat, durant cinquanta anys, el servei especial al qual fou cridat. Servei acceptat com un do que ha esdevingut ministeri segons el model de Crist, en favor dels homes i les dones de les comunitats que ha servit. En l'ordenació els preveres reben l'Esperit de Jesús per ser altres Jesús a la terra, fent-lo present i visible, ajudant a accedir a la gràcia dels sagraments. «I cal predicar, en nom d'ell, a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats» (Lc 24,47).

ACTUALITAT

El Col·loqui Europeu de Parròquies es reunirà a Barcelona

Catalunya sempre ha estat molt present en el Col·loqui Europeu de Parròquies (CEP). Ja se n'han celebrat 28 edicions, amb la finalitat d'estudiar la missió i els reptes que se li plantegen a la parròquia. Aquesta vegada la ciutat de Barcelona acollirà el proper 29è CEP, que, sota el lema «Cristians a Europa: un poble amb una missió», es reunirà a la Residència La Salle-Bonanova (pg. de la Bonanova, 8), del 9 al 14 de juliol de 2017.

Presidirà l'eucaristia inaugural Mons. Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, a la parròquia de la Bonanova. El CEP inclourà conferències i treball de

grups. Els conferenciants seran: Bernard Quintard (rector de parròquies a l'Argentina), Alphonse Borràs (Bèlgica, professor a París), Mireia Vidal (professora a la Facultat de Teologia protestant SEUT a Madrid), Paul Zulehner (teòleg pastoral, de Viena) i Tibor Papp (prevere greco-catòlic, rector de parròquia i professor a Budapest, Hongria). Mn. Josep Taberner, copresident del CEP, presidirà una missa a la cripta de la basílica de la Sagrada Família.

Contacte: www.cep-europa.org i també info@cep-europa.org. Inscripcions i informació: Maria Gibert, t. (34) 938 482 161, maria.gibert@telefonica.net.

Lectures de la missa diària i santoral

8. □ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)

[Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10 (o bé: 10,11-18)]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radio-terapeutes. Sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Dimecres [Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal); sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. Cong. del Sagrat Cor de Betharam; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. Salesianes (FMA 1872).

14. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 6,1-7 / Sl 32 / 1Pe 2,4-9 / Jn 14,1-12]. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria). Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

DIUMENGE IV DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 2,14a.36-41)

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies». En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer». Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà». Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble». Els qui acceptaren la predicació de Pere, es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'as-serena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 2,20b-25)

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguiu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia». Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven». Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 10,1-10)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys». Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo sóc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només vénen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Hch 2,14a.36-41)

El día de Pentecostés Pedro, poniéndose en pie junto a los Once, levantó su voz y declaró: «Con toda seguridad conozca toda la casa de Israel que al mismo Jesús, a quien vosotros crucificasteis, Dios lo ha constituido Señor y Mesías». Al oír esto, se les traspasó el corazón, y preguntaron a Pedro y a los demás apóstoles: «¿Qué tenemos que hacer, hermanos?». Pedro les contestó: «Convertíos y sea bautizado cada uno de vosotros en el nombre de Jesús, el Mesías, para perdón de vuestros pecados, y recibiréis el don del Espíritu Santo. Porque la promesa vale para vosotros y para vuestros hijos, y para los que están lejos, para cuantos llamare así el Señor Dios nuestro». Con estas y otras muchas razones dio testimonio y los exhortaba diciendo: «Salvaos de esta generación perversa». Los que aceptaron sus palabras se bautizaron, y aquel día fueron agregadas unas tres mil personas.

Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro

(1Pe 2,20b-25)

Queridos hermanos:

Que aguantéis cuando sufrís por hacer el bien, eso es una gracia de parte de Dios. Pues para esto habéis sido llamados, porque también Cristo padeció por vosotros, dejándoos un ejemplo para que sigáis sus huellas. Él no cometió pecado ni encontraron engaño en su boca. Él no devolvía el insulto cuando lo insultaban; sufriendo no profería amenazas; sino que se entregaba al que juzga rectamente. Él llevó nuestros pecados en su cuerpo hasta el leño, para que, muertos a los pecados, vivamos para la justicia. Con sus heridas fuisteis curados. Pues andabais errantes como ovejas, pero ahora os habéis convertido al pastor y guardián de vuestras almas.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 10,1-10)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «En verdad, en verdad os digo: el que no entra por la puerta en el aprisco de las ovejas, sino que salta por otra parte, ese es ladrón y bandido; pero el que entra por la puerta es pastor de las ovejas. A este le abre el guarda y las ovejas atienden a su voz, y él va llamando por el nombre a sus ovejas y las saca fuera. Cuando ha sacado todas las suyas camina delante de ellas, y las ovejas lo siguen, porque conocen su voz; a un extraño no lo seguirán, sino que huirán de él, porque no conocen la voz de los extraños». Jesús les puso esta comparación, pero ellos no entendieron de qué les hablaba. Por eso añadió Jesús: «En verdad, en verdad os digo: yo soy la puerta de las ovejas. Todos los que han venido antes de mí son ladrones y bandidos; pero las ovejas no los escucharon. Yo soy la puerta: quien entre por mí se salvará y podrá entrar y salir, y encontrará pastos. El ladrón no entra sino para robar y matar y hacer estragos; yo he venido para que tengan vida y la tengan abundante.»

Jesús, el Bon Pastor

P. JAUME SIDERA, claretia

«Jesús se sentia trasbalsat veient la gent desorientada com ovelles sense pastor.»

Jesús, el bon pastor, no és pas el líder que ho sap tot i ho preveu tot, que ens vol alliberar del perillós vici de pensar. No vol borregos, sinó persones que pensen i estimen, que comparteixen un mateix ideal de vida i d'amor.

No té cap doctrina esotèrica reservada a una elit intel·lectual o espiritual. És oberta als humils i als senzills.

Ens coneix personalment. No hi ha persones anònimes —sense nom i sense ànima.

Va al capdavant obrint-nos camí: Parla com viu i viu com pensa. «Seguiu-ne les petjades!» —diu sant Pere. «Ha vingut perquè tinguem vida i la tinguem a desdir.»

Li fa mal el cor veure dispersos i desunits els qui som fills d'un mateix Pare i animats d'un únic Esperit Sant. La seva pregària és: «Que tots siguem u!»

Són ovelles seves tots els qui l'estimen i el segueixen. Se senten estimats com si fossin únics. Perquè ho són. I el coneixen: tenen una relació personal i viva amb ell. Saben distingir entre els pastors bons i dolents.

Compte amb els llops o els mals pastors. Perquè hi ha pastors que més aviat són lladres de camí ral: entren per robar, matar i destruir. Són llops amb pell de xai. Cerquen el seu interès sense calcular el mal que fan.

N'hi ha també de mercenaris, a sou, que tenen cura dels altres sense estimar-los ni comprometre-s'hi. Només busquen el propi guany. «Són llogats i tant se'ls en dona les ovelles.»

Escoltem la veu del bon pastor: «Veniu a mi els qui esteu cansats. Jo us faré reposar». També avui es carrega a coll el xaiet més petit, el més humil, el més marginat, el qui no compta per a res. I fins s'identifica amb ells.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 7, a les 17.30 h. Eucaristia a la 46a Jornada Nacional del Moviment de Pobles i Comarques a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Dimarts 9, a les 10 h. Reunió de rectors i formadors de Seminaris de Catalunya. **A les 12 h,** reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya.

Dimecres 10 i dijous 11. Reunió de bisbes de la Tarraconense, al Santuari de Loreto (Tarragona).

Dissabte 13, a les 11 h. Formació de diaques permanents, a la Casa de la Sagrada Família de Rubí.

Diumenge 14, a les 18 h. Ordenació de dos diaques a la Catedral.

El Sr. Bisbe saluda els infants de la parròquia de la Mare de Déu de les Arenes de Terrassa

Mons. Saiz Meneses presidí la *Procesión del Encuentro* a la parròquia de la Mare de Déu de les Arenes de Terrassa. Hi participaren tres passos de Setmana Santa: Crist captiu, *Virgen de las Angustias* i Crist portant la creu. Hi prengueren part els infants de la catequesi i els armats. Hi assistí el Sr. Alcalde amb varis regidors.

Divendres Sant. El Divendres Sant, dia 14 d'abril a les 12 del migdia, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidí a la Catedral la celebració de la Passió i Mort del Senyor. A les 8 del vespre, tingué lloc el Via Crucis pels carrers propers a la Catedral. Presidí Mons. Saiz

Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau i dels preveres de la ciutat de Terrassa. La Capella de Música de la Catedral assegurarà els cants. En acabar, Mons. Cristau dirigí unes breus paraules als fidels.

Vetlla Pasqual i dia de Pasqua. El dissabte 15 d'abril, a les 22 h, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de la Vetlla Pasqual i el diumenge dia 15 la Missa solemne del dia de Pasqua, impartint la Benedicció Apostòlica. La Capella de Música de la Catedral acompanyà els cants.

50è aniversari de la parròquia de Sant Jordi de Sabadell. El diumenge 23 d'abril, a les 12.15 h, Mons. Salvador Cris-

tau, Bisbe auxiliar, celebrà la Missa a la parròquia de Sant Jordi de Sabadell amb motiu de la festa patronal i del 50 aniversari de la parròquia.

Agenda

Ordenació de dos diaques. El proper diumenge 14 de maig, a les 6 de la tarda, el Sr. Bisbe celebrarà la Missa a la Catedral i conferirà l'orde del Diaconat als seminaristes Víctor Galindo i Carlos Valenciano.

Festa de la Santa Creu. Parròquia de la Sagrada Família de Terrassa, aquest diumenge dia 7 de maig, de 10 a 14 h.

XIII Aplec Pasqual. Parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre Sud. Diumenge 7 de maig, a les 18 h. Lloc: Parròquia de Sant Feliu. Parròquia acollidora: Santíssima Trinitat.

Pregària a l'estil de Taizé. Dissabte 13 de maig, a les 21 h, a la parròquia de Sant Pere d'Octavià, a Sant Cugat del Vallès.

Aplec de la Salut. Vetlla de Pregària amb joves, dissabte 13 de maig, a les 21.30 h. Missa presidida pel Sr. Bisbe, dilluns 15 de maig, a les 11.30 h.

Notícies

Dijous Sant. El Dijous Sant, 13 d'abril a les 19 h, Mons. Saiz Meneses celebrà la Missa vespertina de la Cena del Senyor, acompanyat de Mons. Salvador Cristau i els preveres de la Catedral. A les 21 h, Mons. Salvador Cristau dirigí l'Hora Santa de pregària. A la nit,

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Dos nuevos diáconos al servicio de nuestra Iglesia diocesana

El cuarto domingo de Pascua, conocido como el domingo del Buen Pastor, la Iglesia nos invita a rezar para que no falten vocaciones sacerdotales y religiosas en las comunidades cristianas. Es la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones, promovida por la Santa Sede que este año tiene como lema «Empujados por el Espíritu: "Aquí estoy, envíame"», porque el papa Francisco ha querido centrarla en la dimensión misionera de la vocación cristiana.

«Invierno vocacional» es una expresión que se escucha últimamente con frecuencia. Es cierto que la falta de vocaciones sacerdotales y religiosas en los países de la Europa occidental es cada vez más preocupante, aunque a la vez en otros lugares del mundo tiene lugar un gran florecimiento. No hay espacio en esta carta como para analizar las causas,

pero me gustaría señalar que nos encontramos en un momento histórico de profundas transformaciones. Según el escritor estadounidense Alvin Toffler, nos hallamos en la *tercera ola*, la de la revolución tecnológica, un proceso de cambios similar a las revoluciones agrícola e industrial. Señala que esta nueva civilización trae consigo nuevos estilos de vida, nuevas formas de trabajar y de relacionarse, nuevos modos en la economía y la política y, en definitiva, una nueva forma de pensar y de vivir. Considera que esta revolución tecnológica es la más profunda estructuración creativa de todos los tiempos, como una síntesis a gran escala de la historia de la humanidad.

Pues bien, en este nuevo contexto que se va produciendo no podemos quedar paralizados por el desconcierto. Hay que seguir elevando la

mirada hacia lo alto, reafirmarnos en una concepción integral del ser humano que se convierte en buena noticia: el ser humano ha sido creado a imagen y semejanza de Dios y llamado a desarrollar todas las capacidades y potencialidades que ha recibido. Los avances de la ciencia y de la técnica no son un problema para el creyente, al contrario, son la realización del mandato que el hombre recibe del Creador tal como recoge el libro del Génesis: crecer, multiplicarse y perfeccionar la obra de la creación. El problema se presenta cuando los avances técnicos nos llevan al olvido de Dios y a la despreocupación por las cuestiones fundamentales sobre el origen y destino trascendente del ser humano. El problema consiste en sustituir a Dios por la riqueza, el confort, el progreso, la tecnología, con la consiguiente pérdi-

da de sentido, con el vacío existencial.

Retomemos el tema de la oración por las vocaciones. El Santo Padre nos recuerda en su mensaje que Jesús camina con nosotros. Y esa es nuestra fuente de confianza frente a las dudas e interrogantes personales o ante la dureza de la situación actual, que podría llevarnos al desánimo. La contemplación de Jesús Resucitado, que camina junto a los discípulos de Emaús, nos ayuda a reavivar la confianza; también nos conforta la parábola de la semilla que crece silenciosamente gracias a la obra incesante de Dios. Jesús hace germinar la semilla del Reino que, aunque pequeña, invisible y tal vez insignificante, sigue creciendo sin que el sembrador sepa cómo (Cf. *Mc* 4,26-27). Por eso hemos de trabajar en la Pastoral Vocacional con esperanza y rogar al Señor nuevas vocaciones al sacerdocio y a la vida consagrada. Pidamos al Señor que nos dé sacerdotes y religiosos entregados, que sean un signo vivo de su amor misericordioso. Demos gracias a Dios, también, porque el próximo domingo ordenaré dos nuevos diáconos al servicio de nuestra diócesis: Víctor Galindo y Carlos Valenciano.